

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

Ο ΡΟΥΛΤΑΜΠΙΛ ΣΤΟΝ ΤΣΑΡΟ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΑΙ ό Ρουλταμπιλ διηγήθηκε στον Τσάρο τη θλιβερή περιπέτειά του ως τη στιγμή του θανάτου του, δηλαδή ως τη στιγμή που ήταν βέβαιος κ' αυτός πού θα πέθανε...
'Ο αυτοκράτορας άκουγε τώρα αυτό τό χαμίνι με μιά έκπληξη πού μεγάλωνε όλοένα. Ψιθύρισε στο τέλος με μεγάλη συμπάθεια: «Δυστυχισμένε μικρέ;» κ' έπειτα τόν ρώτησε:

—Μά πώς μπόρεσες νά τούς ξεφύγεις;

—Μεγαλειότατε, απάντησε ό Ρουλταμπιλ,

πού περιχώρησαν ήμισυτεσσάρων ωρών προθεσμία γιά ν' αποδώσετε στη Νατάσα τήν ελευθερία της, δηλαδή τήν άποδώσετε τά δικαιώματά της, όλα της τά δικαιώματα καί νά γίνη έτσι πάλι ή άξια κληθή του στρατηγού Τρεμπασόφ...

Με καταλαβαίνετε, Μεγαλειότατε;
—Θά σάς καταλάβω ίσως όταν πού ξεηγήσετε ότι ή Νατάσα δέν δηλητηρίασε τόν πατέρα της καί τή μητέρα της...

—'Υπόχρον πράγματα τόσο άλά, Μεγαλειότατε, ώστε δέν τά σκέφτεται κανείς, παρά με τό σκαλί στό λαϊμό. Μά άς τά πάρουμε με τή σειρά τους. Στο κώσα υπήρχαν τέσσερα πρόσωπα, άτ' τά όποια τά δυό παρουσιάζοντα ως δηλητηριασμένα, ενώ τά άλλα δυό δέν έβγαλαν τίποτε... Λοιπόν, εινε βέβαιο ότι άπ' αυτά τά τέσσερα πρόσωπα, ό στρατηγός δέν θέλησε νά δηλητηριαστή μόνος του, ότι ή γυναίκα του δέν θέλησε νά δηλητηριάση τό στρατηγό κ' ό, έγω, δέν θέλησα νά δηλητηριάσω κανένα. Άφού αυτό εινε άπολύτως βέβαιο, ώστε δέν μένει άλλο, παρά μόνο μιά περίπτωση, μιά μόνο, όπου, υπό παρόμοιες συνθήκες, νά μη μορφή νά θεωρηθή ή Νατάσα ως δηλητηριάστρια.

—Σάς όμιολογώ ότι, λογικά, δέν τή βλέπω έγώ αυτή τήν περίπτωση, απάντησε ό Τσάρος, τού όποιου ή περιέργεια μεγάλωνε όλοένα. Πού εινε;

—Μά ή παρουσία του δηλητηρίου πιστοποιήθηκε!... φώναξε ό Τσάρος.

—'Η παρουσία όμως του δηλητηρίου, απάντησε ό Ρουλταμπιλ, δέν αποδεικνύει, παρά μόνο τήν παρουσία του καί όχι τό έγκλημα. Βεββαιον στα ξερατά του στρατηγού καί της Κατερίνας έβην από τό δηλητήριο καί από τό άντεμετικό πού πήραν, τήν ίπτεκα... Κι' άτ' αυτό συμπέρασαν ότι έγινε έγκλημα. Τι έπρεπε γιά νά μήν ύπόψη έγκλημα;
'Επρεπε άπλούστατα τό δηλητήριο νά φτάση στο στομάχι μετά τό έμετικό. 'Ετσι δέν θά ύπόψη ούτε έγκλημα, ούτε δηλητηρίαση, άλλα μόνο μιά προσπάθεια νά πιστήρουν οι άλλοι πώς έγινε άπίστευα δηλητηρίαση. Καί γιά τό σκοπό αυτό, έροίξαν αν δηλητήριο μέσα στα ξερατά.

'Ο Τσάρος δέν άρνηε πειά από τά μάτια του τό Ρουλταμπιλ.

—Αυτό, εινε, μου φαίνεται πολύ περίεργο. Άλλά πάντως φαίνεται δυνατό... 'Οποσδήποτε, εινε άκόμα μιά ύπόθεση...

—'Εχω τήν απόδειξη ότι ή ύπόθεση αυτή άνταποκρίνεται πρως τήν πραγματικότητα. Την απόδειξη αυτήν τήν απαραίτητη γιά τήν άδωότητα της Νατάσας, τή βοήθεια με τό σκαλί στό λαϊμό... Δέν εινε σκεφθή ως τότε τήν ύπόθεση αυτή, γιάτ' νάμυζα ως τότε ότι ή κακοδιαθεσία του στρατηγού εινε άρχισει προτοού πάρηι τό έμετικό, άφού ή Ματρώνα Πετρόβνα εινε τρέξει άπό τό κιδόσκι στό σπίτι νά τό πάρη μετά τήν εμφάνισι τής κακοδιαθεσίας, θέλοντας έτσι νά διώξη τό δηλητήριο, τού όποιου φαινόταν κ' αυτή πώς εινε πέσει θύμα...
'Μά αν άποκρούα τήν απόδειξη ότι ή Ματρώνα εινε κιδόλας τό άντιφατικό άπάνω της πρδ τής έμφανίσως της κακοδιαθεσίας, τότε ή ύπόθεσίς μου ότι

δέν έγινε δηλητηρίαση, άλλ' άπλως μιά προσπάθεια νά ποτέψουν οι άλλοι πώς έγινε δηλητηρίαση, έπαιρνε μιά άκατανίκητη δύναμη. Γιατί γιά ποιό σκοπό ή Ματρώνα εινε άπάνω της τό έμετικό πρδ τής δηλητηρίασης; Άπλούστατα, γιά νά τό χρησιμοποιήση πρδ τής φαινομενικής δηλητηρίασης;... Καί γιάτ' έτρεξε νά τό ζητήσει στο σπίτι μετά τήν φαινομενική δηλητηρίαση; Άπλούστατα, γιά νά κρύψη ότι τό εινε άπάνω της άπό πρίν...

Άλοπόν, γιά ν' αποδείξω τήν άδωότητα της Νατάσας, δέν μου χρειάζονταν παρά ν' αποδείξω ότι ή Ματρώνα εινε τό έμετικό άπάνω της τής τήν ώρα πού προσποιήθηκε πώς πάρη νά τό πάρη άπ' τό σπίτι...

—Μικρέ μου Ρουλταμπιλ, δέν άναντύνε πειά! έλεγε ό Τσάρος με άντιπονοησία.

—Άναντύνετε, Μεγαλειότατε!... Αυτό πού ήθελα ν' αποδείξω, τό απέδειξα. 'Η Ματρώνα Πετρόβνα εινε τό έμετικό έπάνω της, μετά τήν κακοδιαθεσία, γιάτ' ό χρόνος πού έκανε όσο νά πάρη νά τό φέρη από τό σπίτι, δέν ήταν άρκετός γιά νά πάρη σ' αυτό καί γιά τή γρήση στο κώσα... Καταλαβαίνετε, Μεγαλειότατε... Άπό τή στιγμή πού ή Ματρώνα έφυγε άπ' τό κώσα ως τή στιγμή πού ξαναγύρσε, ό έν έκανε τόν άπαραίτητο χρόνο πού χρειάζόταν γιά νά πάρη στο σπίτι καί νά πάρη τό έμετικό!

—Πώς μπόρεσες εσύ νά μετρήσης τό χρόνο αυτό;

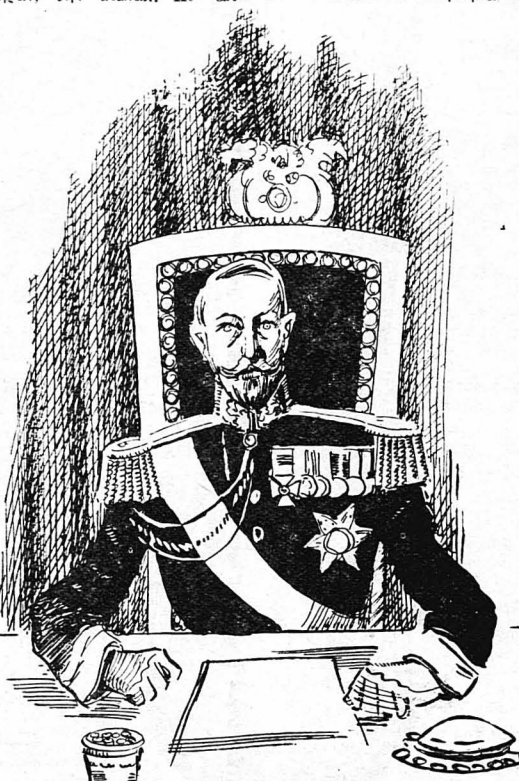
—Τή στιγμή άκριβώς πού παρουσιάστηκε ή κακοδιαθεσία του στρατηγού, θάμυζα τό ρολόι του. 'Η ώρα ήταν τή στιγμή έκσκη όχι τό παρά δυό λεπτά... Καί τήν στιγμή πού ή Ματρώνα ξαναγύρσε άπ' τό σπίτι, φέροντας τό έμετικό, ήταν όχτό άκριβώς!...

»Δυό λεπτά! 'Ηταν άδύνατο στη Ματρώνα νά κινή όλο αυτό τό δρόμο μέσα σε δυό λεπτά, Μπικέ, τόν μόνο μέσα στη βίλλα καί ξαναβγήκε άμέσως, χωρίς νά κινή τόν κόπο ν' άνέβη στο πρώτο πάτωμα, όπου βρισκόνοσαν, καθώς μās εινε έκαστό φορές, όλα τά φάρμακά της. 'Ελεγε λοιπόν ψέμματα καί, άφού έλεγε ψέμματα, όλα εξηγόντοσαν...

»Όταν τά σκέφτηκα όλ

αυτά, Μεγαλειότατε, με τό σκαλί στό λαϊμό, κατέβηρα άπ' τό βροίωμα, γιά νά κάνω μόνος μου ένα πείραμα... γιά ν' αποδείξω στον έαυτό μου ότι ή Ρουλταμπιλ έχει πάντοτε δίκιο... Είχα μελετήσει από πολύ κοντά τό έδαφος τής βίλλας Τρεμπασόφ κ' ήξερε καλά τις άποστάσεις... Βοήκα στην αλή, όπου έπρόκειτο νά με χρειασούν οι επαναστάται, τόν ίδιο αριθμό βημάτων πού έπρεπε νά κινή κανείς άπ' τό κώσα ως τήν είσοδο της βεράντας τής βίλλας. Καί καθώς ή σκάλα των κριών επαναστατών εινε λιγότερα σκαλοπάτια άπ' τή σκάλα τής βεράντας, άναγκάστηκα νά μεγαλώσω τό δρόμο μου κατά μερικά βήματα, στριφνονίζοντας γύρω από μιά καρέκλα... Τέλος, άνοιξα κ' έβλεισα τόσες πόρτες, όσες έπρεπε ν' άνοίξη καί νά κλείση ή Ματρώνα, Είχα ένα ρολόι μπουρνού μου, όταν άρχισα τό πείραμά μου... Κι' όταν τό τελείωσα καί τό ξαναέβγαλα, είδα πώς μου εινε χρειαστή τέσσερα όλόκληρα λεπτά γιά νά τό κίνω, μολονότι είμαι πολύ πιδ εϊκνής από τήν Ματρώνα Πετρόβνα.

»'Η Ματρώνα λοιπόν λέει ψέμματα...
'Η Ματρώνα εινε σκηνόφθητ ήση δλη τή φαινομενική δηλητηρίαση του στρατηγού!... 'Η Ματρώνα εινε εινε ρίξει τό έμετικό στο ποτήριου, ένώ αυτός μās μιλούσε, κ' έτσι προσκάλεσε τήν άδιαθεσία του

—Μά αυτό εινε τερατώδες!... φώναξε ό Τσάρος.

(Άκολουθεί)